

Ny Bokin'i Daniela — Telo amby enimpolo amby zato

Mampiseho ny Faminaniana: Fandalinana ny Toko faha-iraka ambin'ny folo ao amin'i Daniela

Jeff Pippenger
2024-03-28

Ankehitriny dia hanomboka handinika tsikelikely ny toko faha-iraka ambin'ny folo ao amin'i Daniela isika.

Ary izaho koa, tamin'ny taona voalohany nanjakan'i Dariosa Mediana, dia nitsangana hampahery sy hanamafy azy. Ary ankehitriny dia hasehoko anao ny marina. Indro, mbola hisy mpanjaka telo hiseho any Persia; ary ny fahefatra ho lavitra manankarena noho izy rehetra; ary amin'ny heriny avy amin'ny harenany no hampanetsika ny rehetra hiady amin'ny fanjakan'i Gresy. Ary hisy mpanjaka mahery hitsangana, izay hanapaka amin'ny fanapahana lehibe ka hanao araka izay sitrapony. Ary rehefa mitsangana izy, dia ho torotoro ny fanjakany ka hozaraina ho amin'ny rivotra efatry ny lanitra; nefa tsy ho an'ny taranany, ary tsy araka ny fanapahana izay nanjakany; fa hongotana ny fanjakany, dia ho an'ny hafa ankoatra ireo. Daniela 11:1–4.

Gabriela dia manomboka amin'ny fampahafantarana an'i Daniela fa izy koa dia niara-niasa tamin'i Dariosa tamin'ny taona voalohany nanjakany, dia ilay taona izay nahazoan'ny zana-drahalahin'i Dariosa, sady jeneraliny, an'i Babylona ka namonoany an'i Belsazara. Araka ny andininy voalohany amin'ny toko faha-folo, dia amin'ny taona fahatelon'i Kyrosy no andraisan'i Daniela io fahitana io; koa i Gabriela dia manamarika an'i Dariosa sy i Kyrosy ho marika samy maneho ny “fotoanan'ny farany.” I Belsazara sy Babylona dia resin'ny Fanjakana Medo-Persiana tamin'ny taona 538 tal. J.K.

“Nanao fahirano an'i Babylona i Kyrosy, ary azony tamin'ny tetika izany tamin'ny 538 tal. J.K.; ary tamin'ny nahafatesan'i Belsazara, izay novonoin'ny Persianina, dia nitsahatra tsy nisy intsony ny fanjakan'i Babylona.” Uriah Smith, Daniel and the Revelation, 46.

Tamin'ny taona 538 talohan'i Kristy, i Daniela dia nanoratra ny toko fahasivy.

“Ny fahitana voarakitra ao amin'ny toko teo aloha [toko fahavalo] dia nomena tamin'ny taona fahatelon'i Belsazara, 538 tal. J.K. Tamin'io taona io ihany, izay taona voalohan'i Dariosa koa, no nisehoan'ireo zava-nitranga tantaraina ao amin'ity toko ity [toko fahasivy].” Uriah Smith, Daniel and the Revelation, 205.

Tamin'ny taona voalohan'i Dariosy, izay taona fahatelo sady farany nanjakan'i Belsazara, tamin'ny 538 talohan'i Kristy, dia nafaizin'ny Tompo ny tanin'ny Kaldeana ka nataony lao.

Ary ity tany rehetra ity dia ho faharavana sy ho zava-mahagaga; ary ireo firenena ireo dia hanompo ny mpanjakan'i Babylona fito-polo taona. Ary izao no hitranga, rehefa tapitra ny

fito-polo taona, dia hovaliako ny mpanjakan'i Babylona sy izany firenena izany, hoy Jehovah, noho ny helony, mbamin'ny tanin'ny Kaldeana; ary hataoko faharavana mandrakizay izany. Jeremia 25:11, 12.

Ao amin'ny andininy fahafolo, ny Tompo dia mampiasa ny teny hoe “aorian'izany,” eo am-pampidirany ny famaizana an'i Babylona. “Aorian'izany,” rehefa natao laon Babylona, dia hotanterahin'ny Tompo ny asany tsara ho an'ny olon'Andriamanitra.

Fa hoy Jehovah hoe: Rehefa tapitra ny fito-polo taona any Babylona, dia hamangy anareo Aho ka hanatanteraka aminareo ny teniko tsara, amin'ny hampodiko anareo ho amin'ity tany ity. Jeremia 25:10.

Ny fahababoana naharitra fito-polo taona dia nanomboka tamin'ny 606 talohan'i Kristy.

“Niainga tamin'ny taona 606 tal. J.K. ireo fitopolo taona ireo, dia takatr'i Daniela fa efa nanakaiky ny fiafarany izy ireo ankehitriny.” Uriah Smith, Daniel and the Revelation, 205.

Ny fahababoana naharitra fitopolo taona dia nanomboka tamin'ny 606 talohan'i Kristy, ary nifarana tamin'ny 536 talohan'i Kristy, izay roa taona taorian'ny nahafatesan'i Belsazara sy ny fandravana an'i Babylona tamin'ny 538 talohan'i Kristy. Tamin'ny taona fahatelo nanjakan'i Kyrosy izany. Apetrak'i Gabriela amin'ny taona fahatelo nanjakan'i Kyrosy ny faminania momba ny Reniranon'i Hiddekel, ary atombony amin'ny firesahana ny taona voalohany nanjakan'i Dariosa ny fitantarana ao amin'ny toko fahiraika ambin'ny folo; ary amin'ny fanaovany izany dia taona roa voafaritra manokana no tondroiny. Samy fotoana voatendry ny 538 talohan'i Kristy sy ny 536 talohan'i Kristy: ny 538 talohan'i Kristy no fotoana voatendry hifaranan'ny faminanian'ny fitopolo taona, ary ny 536 talohan'i Kristy no fotoana ara-paminaniana voatendry izay, “aorian'ny” 538 talohan'i Kristy, hanatanterahan'i Jehovah ny asany tsara ho an'ny olony.

Ny taona 538 tal. J.K. sy 536 tal. J.K. dia samy fotoana voatendry, ary asehon'olona ara-tantara roa izy ireo: ny iray dia ilay mpanjaka voalohany tao Media, ary ny faharoa dia ilay mpanjaka voalohany tao Persia. Ny fiafaran'ireo fitopolo taona naha-babo an'i Isiraely ara-bakiteny tao Babylona ara-bakiteny dia naneho ireo roanjato amby enim-polo sy arivo taona naha-babo an'i Isiraely ara-panahy tao Babylona ara-panahy, hatramin'ny taona 538 taor. J.K. ka hatramin'ny 1798. Ny taona 1798 dia “fotoana voatendry”, ary tamin'izay no nanomboka ilay fe-potoana izay faritana ara-paminaniana ho “fotoanan'ny farany”. Ny taona 538 tal. J.K. sy 536 tal. J.K., izay aseho ho “fotoana voatendry”, dia manamarika koa ny fiandohan'ny fe-potoana iray izay aseho ho “fotoanan'ny farany”.

“Nandritra io vanim-potoana lava nisian'ny fanenjehana tsy an-kijanona io dia tena tao amin'ny fahababoana tokoa ny fiangonan'Andriamanitra etỳ an-tany, tahaka ny naha-babo ny zanak'Isiraely tany Babylona nandritra ny fotoanan'ny fahababoana.” Prophets and Kings, 714.

Ny faminania rehetra dia miresaka manokana kokoa ny andro farany noho ny andro izay nahatanterahany voalohany; noho izany, ny taona 538 tal. JK sy ny mpanjaka Dariosy, ary ny taona 536 tal. JK sy ny mpanjaka Kyrosy, dia maneho ny “fotoanan'ny farany” tamin'ny 1989, ary ireo

mpanjaka roa ireo dia tandindon'i Filoha Reagan sy Filoha Bush zokiny. Ny 538 tal. JK sy ny 536 tal. JK dia maneho mari-pamantarana iray izay tanteraka amin'ny fahatakarana fa samy maneho ilay mari-pamantarana tokana ireo daty roa ireo. Ny mari-pamantarana momba ny “fotoanan'ny farany” dia ahitana tandindona roa, ary indraindray, tahaka ny tamin'i Reagan sy Bush zokiny, dia samy tanteraka tao anatin'ny taona iray ihany ireo tandindona roa ireo. Kanefa izany no fanavahana amin'ny fitsipika, satria ny mari-pamantarana momba ny “fotoanan'ny farany” tamin'ny andron'i Mosesy dia ny nahaterahan'i Arona sy Mosesy, izay nosarahan'ny telo taona. Tamin'ny tantaran'i Kristy, dia ny nahaterahan'i Jaona Mpanao-batista sy Kristy no nosarahan'ny enim-bolana.

Miaraka amin'ny “fotoan'ny farany,” teo amin'ny tantaran'ny antikristy dia ny taona 1798 sy 1799 izany. Ny Revolisiona Frantsay dia lohahevitra ara-paminaniana, ary nanomboka tamin'ny 1789 izany, ka naharitra folo taona nifarana tamin'ny 1799, tamin'ny fotoany voatendry, tahaka ny naha-fotoana voatendry an'i 1798. Ireo miaraka no manondro ny ratra mahafaty nomena ny bibidia, ary koa ilay vehivavy izay nitaingina sy nanjaka tamin'ilay bibidia. Dariosy no mpanjaka nandresy ny fahavalony tamin'ny nampidirany ny tafiny namaky ny “rindrina”, ary izy no maneho an'i Reagan, izay nandresy ny fahavalony tamin'ny nandravany ny rindrin'ny “firakotra vy.” Kyrosy kosa maneho an'i Bush zokiny, satria Kyrosy dia fantatra amin'ny anarana hoe Kyrosy Lehibe, ary George Bush zokiny dia Bush lehibe kokoa, fa Bush farany kosa dia Bush kely kokoa.

Satria ireo mpanjaka roa ireo sy ireo daty roa izay asehony dia marika iray ihany tokoa. Ny iray dia manamarika ireo fitopolo taona izay hanapahan'i Babylona. Tonga tamin'ny fotoana voatendriny izany fe-potoana fitopolo taona izany tamin'ny 538 tal. J.K. ary i Dariosy no misolo tena azy. Ny fahatanterahan'ny fahababoana nandritra ny fitopolo taona dia tonga tamin'ny fotoana voatendriny tamin'ny 536 tal. J.K. ary i Kyrosy no misolo tena azy. Miaraka izy ireo no maneho ny “fotoanan'ny farany,” izay tokony haseho tsy ho voaisy tombo-kase intsony ny fahazavan'ny faminaniana. Tamin'ny 1798 dia tonga teo amin'ny “fotoanan'ny farany” ny anjely voalohany ao amin'ny Apokalypsy efatra ambin'ny folo, ary hoy ny Rahavavy White fa io anjely io dia “tsy iza fa i Jesosy Kristy.”

Tamin'ny taona fahatelon'i Kyrosy, Mikaela, andrianan'ny vahoakan'Andriamanitra sady arkanjely ho an'ny anjely, dia nidina hifandray tamin'i Kyrosy sy hanamafy ny fahazavana izay hitarika an'i Kyrosy hamoaka ny voalohany amin'ireo didy telo izay hamela ny vahoakan'Andriamanitra hiverina ho any Jerosalema, ka hanorina indray ny tanàna sy ny fitoerana masina ary ny lalana sy ny manda. Io asa io dia tandindon'ny asan'ny anjely voalohany sy faharoa, izay nanomboka tamin'ny “fotoanan'ny farany” tamin'ny taona 1798.

Ny fidinan'i Mikaela tamin'ny andro farany, tamin'ny andron'i Dariosy sy Kyrosy, dia naneho ny fahatongavan'ilay anjely voalohany tamin'ny 1798; ary miaraka izy ireo no manamarika ny fahatongavan'io anjely io ihany amin'ny “andron'ny farany,” tamin'ny 1989. Tamin'ny 1989 no nanomboka ny vanim-potoanan'ny “andron'ny farany,” ary fotoana voatendry koa izany. Ny fotoana voatendry dia manondro ny fiasaran'ny fe-potoana ara-paminaniana. Ny fikomiana tamin'ny 1863, teo amin'ny “Kadesy” voalohany ho an'ny Isiraely ara-panahy maoderina, no fiandohan'ny fe-potoana enim-polo amby zato sy enin-taona izay nifarana tamin'ny “fotoana

voatendry” tamin’ny 1989. Ny enina amby roapolo sy zato dia ampahafolon’ny arivo sy roan-jato ary enimpolo; ary tamin’ny faran’ny roa ambin’ny folo zato sy enimpolo taona tamin’ny 1798 dia tonga teo amin’ny tantara ny fihetsik’ilay anjely voalohany. Tamin’ny faran’ny enina amby roapolo sy zato taona, tamin’ny 1989, dia tonga teo amin’ny tantara ny fihetsik’ilay anjely fahatelo.

Ao amin’ny andininy voalohany amin’ny Daniela toko fahairaika ambin’ny folo, Gabriela dia mitandrina sy tena mazava tsara amin’ny famaritany fa ny tantara aseho dia manomboka amin’i Kirosoy, amin’ny fotoanan’ny farany tamin’ny 1989. Kirosoy Lehibe eo dia maneho an’i Bush ilay lehibe kokoa, izay harahin’ny mpanjaka telo, ary avy eo mpanjaka fahefatra izay ho manankarena lavitra noho izy rehetra. Koa ny mpanjaka manankarena fahefatra, izay mampihetsika an’i Grecia manontolo, dia ny filoha fahenina hatramin’ny 1989.

Amin’ny zava-nitranga ao amin’ny toko fahafolo, dia aseho ho misaona i Daniela, ary ao anatin’izany fanandramany amin’ny fisaonana izany dia ovana hitovy endrika amin’i Kristy izy, eo am-pijerena ny fahitana. Ny fe-potoana iraisa amby roapolo andro nisian’ny fisaonana dia maneho vanim-potoanan’ny fahafatesana izay mifarana amin’ny fitsanganana amin’ny maty. Ao amin’ny toko fahafolo, Mikaela dia efa nidina avy any an-danitra, ary ao amin’ny Joda andininy faha-7, rehefa midina Izy, dia manangana an’i Mosesy amin’ny maty. Ao amin’ny Apokalypsy toko faha-11, Mosesy (sy Elia) dia novonoina, ary nandry maty teny an-dalambe nandritra ny telo andro sy tapany ara-panoharana. Avy eo Mosesy, (miaraka amin’i Elia) dia hatsangana amin’ny maty amin’ny alalan’ny “feo mahery”.

Ary rehefa afaka hateloana sy tapany, dia niditra tao aminy ny Fanahin’aina avy tamin’Andriamanitra, ka nitsangana tamin’ny tongony izy; ary fahatahorana lehibe no nahazo izay nahita azy. Ary nandre feo mahery avy tany an-danitra izy nanao taminy hoe: Miakara aty. Dia niakatra ho any an-danitra tamin’ny rahona izy; ary ny fahavalony dia nibanjina azy. Apokalypsy 11:11, 12.

Ny “feo lehibe” izay manangana amin’ny maty dia feon’ny arikanjely, ary Mikaela no arikanjely.

Fa ny Tompo tenany no hidina avy any an-danitra amin’ny antso mafy, amin’ny feon’ny arkanjely, ary amin’ny trompetran’Andriamanitra; ary izay maty ao amin’i Kristy no hitsangana aloha. 1 Tesaloniana 4:16.

Ny tantara izay namonoana sy nananganana an’i Mosesy sy Elia tamin’ny maty dia ny tantaran’ny fanisiana tombo-kase ny iray hetsy sy efatra arivo amby efatra alina. Io tantara io dia nanomboka tamin’ny 11 Septambra 2001 tamin’ny “feo voalohany” an’ilay anjely ao amin’ny Apokalypsy toko fahavalo ambin’ny folo, izay ambaran-dRahavavy White fa tonga tamin’ny fotoana nandravana ireo trano lehibe tao New York City. Ny “feo faharoa” ao amin’ny Apokalypsy toko fahavalo ambin’ny folo dia re amin’ilay lalana alahady ho avy tsy ho ela, rehefa antsoina hivoaka avy ao Babylona ny ondry hafa an’Andriamanitra. Izany no tantara, dia ny tantaran’ny fanisiana tombo-kase, izay anehoana an’i Daniela ho ovana ho amin’ny endrik’i Kristy amin’ny fijerena ny fahitana “marah”, izay endrika ambehivavy amin’ny fahitana “mareh”. Io no fahitana “mahatonga”, izay “mahatonga” ny endrika jerena hateraka indray ao amin’ireo izay mijery azy.

Io tantaran'ny fanisiana tombo-kase izany, sy ny amin'ny fanovana an'i Daniela ao amin'ny toko faha-folo, dia ahitana ny fidinan'i Mikaela rehefa Izy manangana amin'ny maty sy manova ireo izay asehon'i Mosesy sy Elia ary Daniela. Tanterahiny amin'ny alalan'ilay "feo mahery" an'ny arkanjely ny fitsanganan'ny maty, ka izany no manome "feo" fahatelo, eo anelanelan'ny feo voalohany sy farany, izay samy iray ihany, satria izy roa tonta dia ny feon'ny Apokalypsy toko faha-valo ambin'ny folo. Ny feo eo afovoany no isehoan'ny fikomiana, satria rehefa natsangan'i Mikaela tamin'ny maty i Mosesy, dia tsy niady hevitra tamin'i Satana Izy, na dia teo aza i Satana, ilay mpamorona ny fikomiana, mba hanohitra.

Kanefa Mikaela arkanjely, raha niady tamin'ny devoly sy nifanditra ny amin'ny fatin'i Mosesy izy, dia tsy sahy nanao fiampangana feno fanaratsiana hamelezana azy, fa hoy izy: Hananatra anao anie ny Tompo. Joda 7.

Ny fiandohan'ny fotoan'ny fanisiana tombo-kase, izay nanomboka tamin'ny 11 Septambra 2001 ary mifarana amin'ilay lalàna Alahady ho avy tsy ho ela, dia voamariky ny sonian'ny "Fahamarinana"; fa teo afovoan'izany vanim-potoana izany, tamin'ny Jolay 2023, ny feo lehibe an'ilay arkanjely dia nanomboka ny asan'ny fananganana ny maty ao amin'i Kristy, izay misafidy ny hihaino ny feony eo afovoany. Mariho fa ny 2023 dia tonga roa amby roapolo taona aorian'ny 2001, ary ny roa amby roapolo dia ampahafolon'ny roanjato sy roapolo, izay tandindon'ny rohy mampifandray ny Maha-Andriamanitra sy ny maha-olombelona, ary tandindon'ny famerenana amin'ny laoniny koa.

Tamin'ny volana Jolay 2023, ilay anjely mahery, izay tsy iza fa Jesosy Kristy, sady Izy no Fahamarinana, ary Izy ihany koa no Mikaela, ary Izy no Alfa sy Omega, dia nidina nitondra hafatra teny an-tanany. Ilay boky kely teny an-Tanany dia ilay ampahany amin'ny bokin'i Daniela izay voaisy tombo-kase mandra-pahatongan'ny andro farany.

"Ao amin'ny Apokalypsy no ihaonan'ny boky rehetra ao amin'ny Baiboly ary amarànany. Eto no famenon'ny bokin'i Daniela. Ny iray dia faminaniana; ny iray kosa fanambarana. Tsy ny Apokalypsy no boky voaisy tombo-kase, fa ilay ampahany amin'ny faminanian'i Daniela mifandraika amin'ny andro farany. Nandidy ilay anjely hoe: 'Fa ianao kosa, ry Daniela, afeno ireo teny ireo, ary asio tombo-kase ny boky, mandra-pihavin'ny andro farany.' Daniela 12:4." Asan'ny Apostoly, 585.

Ny ampahany amin'ny faminanian'i Daniela izay mifandray amin'ny andro farany dia ny toko fahiraika ambin'ny folo. Ireo andininy enina farany ao amin'io toko io no resahina, nefa indrindra kokoa dia ireo tantara hita ao anatin'ilay toko izay averina ao amin'ireo andininy enina farany ireo.

"Tsy manam-potoana ho very isika. Misy andro sarotra miandry antsika. Mihorohoro amin'ny fanahin'ny ady izao tontolo izao. Tsy ho ela dia hiseho ireo toe-javatra mampahory izay voalaza tao amin'ny faminaniana. Efa saika tonga amin'ny fahatanterahany feno ny faminaniana ao amin'ny Daniela toko faha-11. Maro amin'ny tantara izay efa nitranga ho fahatanterahan'ity faminaniana ity no mbola haverina indray." Manuscript Releases, number 13, 394.

Ny andininy fahenina ambin'ny folo ao amin'ny Daniela toko fahiraika ambin'ny folo dia mampiseho tantara iray izay averina ao amin'ny andininy fahiraika amby efapolo; fa ao amin'io andininy io ny mpanjakan'ny avaratra dia mijoro eo amin'ny tany mahafinaritra. Ny tantaran'ny andininy fahenina ambin'ny folo dia manondro ny fotoana nampidiran'i Pompey, jeneraly romana, an'i Joda sy Jerosalema ho amin'ny fahababoana.

Fa izay tonga hamely azy dia hanao araka ny sitrapony ihany, ary tsy hisy hahatohitra eo anoloany; ary hijoro ao amin'ny tany be voninahitra izy, izay ho levona eo an-tanany. Daniela 11:16.

Mikasa hampiasa ity andininy ity aho ho toy ny vatofantsika iorenan'ny fandinihantsika ireo andininy mialoha azy, ka hapetrako aloha io fahatakarana io. Kasainay haseho fa ny tantara manaraka ny fizarazarana ny fanjakan'i Aleksandra Lehibe ao amin'ny andininy fahatelo sy fahefatra dia manomboka amin'ny 1989, ary avy eo dia manondro ny ady ao Okraina ankehitriny, ny fandresen'i Putin ny herin'ny Tandrefana, ary ny fahareseny manaraka izany, izay mitarika ho amin'ny andininy fahenina ambin'ny folo.

“Na dia tsy nahatohitra an'i Antiokosa, mpanjakan'ny avaratra, aza i Ejipta, dia tsy nahatohitra ny Romana kosa i Antiokosa, izay tonga hiady aminy tamin'izany. Tsy nisy fanjakana afaka nanohitra intsony izany hery vao misondrotra izany. Voababo i Syria ka nampidirina ho anisan'ny fanjakana Romanina, rehefa nalain'i Pompée, tamin'ny 65 tal. J.K., tamin'i Antiokosa Asiaticus ny fananany, ary nataony faritany romanina i Syria.

“Tokony hijoro tao amin'ny Tany Masina koa io fahefana io, ary handripaka azy. Roma dia nifandray tamin'ny vahoakan'Andriamanitra, dia ny Jiosy, tamin'ny alalan'ny fifanekena, tamin'ny taona 161 tal. JK, izay manomboka eo no ananany toerana misongadina ao amin'ny tetiandro ara-paminaniana. Tsy nahazo fahefana hifehy an'i Jodia tamin'ny alalan'ny fandresena ara-tafika mivantana anefa izy raha tsy tamin'ny taona 63 tal. JK; ary toy izao no fomba nitrangan'izany tatỳ aoriana.”

“Tamin'ny fiverenan'i Pompée avy tamin'ny diany niady tamin'i Mithridates, mpanjakan'i Pontus, dia nisy roa nifaninana, dia i Hyrcanus sy i Aristobulus, niady mafy hahazo ny satroboninahitry ny Jodia. Nentina teo anatrehan'i Pompée ny raharahan'izy ireo, ka vetivety dia tsapany ny tsy rariny tamin'ny fitakian'i Aristobulus; nefa niriny ny hanemotra ny fanapahan-kevitra momba izany mandra-pahavitan'ny dia efa nandrandrainy hatry ny ela ho any Arabia, sady nampanantena izy fa hiverina avy eo ka handamina ny raharahan'izy ireo araka izay ho hita fa marina sy mety. Aristobulus kosa, nahafantatra ny tena fihetseham-pon'i Pompée, dia niverina haingana tany Jodia, nampiadiana ny vahoakany, ary niomana hiaro mafy, tapa-kevitra, na inona na inona loza mety hitranga, hitana ny satroboninahitra izay hitany mialoha fa hotsaraina ho an'olon-kafa. Nanenjika akaiky an'ilay nandositra i Pompée. Raha nanakaiky an'i Jerosalema izy, Aristobulus, nanomboka nibebaka tamin'ny lalana nalehany, dia nivoaka hitsena azy ka niezaka handamina ny raharaha tamin'ny fampanantenana fankatoavana tanteraka sy vola be. Pompée, nanaiky izany tolotra izany, dia nandefa an'i Gabinius, nitarika andiana miaramila, mba handray ny vola. Nefa rehefa tonga tao Jerosalema io lietnà jeneraly io, dia hitany fa nakatona teo anatrehany ny vavahady, ary

nolazaina avy eny an-tampon'ny manda izy fa tsy hifikitra amin'ilay fifanarahana ny tanàna.”

“I Pompey, mba tsy hofitahina amin'izao fomba izao nefa tsy hisy sazy, dia namatorany tamin'ny gadra i Aristobulus, izay notanany teo aminy, ary niroso niaraka tamin'ny tafiny manontolo avy hatrany nankany Jerosalema. Ny mpomba an'i Aristobulus dia nikasa hiaro ny tanàna; ny an'i Hyrcanus kosa nikasa hanokatra ny vavahady. Ireo farany, satria maro an'isa sady nandresy lahatra, dia namela an'i Pompey hiditra malalaka tao an-tanàna. Koa ireo mpanaraka an'i Aristobulus dia nihataka ho any amin'ny tendrombohitry ny tempoly, tapa-kevitra tanteraka hiaro izany toerana izany, tahaka ny naha-tapa-kevitra an'i Pompey handresy azy. Rehefa tapitra ny telo volana dia nisy banga novakina teo amin'ny manda, ampy hanaovana fanafihana, ary azon'izy ireo tamin'ny lelan-tsabatra ilay toerana. Tamin'ilay famonoana mahatsiravina izay nanaraka dia olona roa arivo sy iray alina no maty. Mahonena ny nijery izany, hoy ny mpahay tantara, fa ireo mpisorona, izay tamin'izany fotoana izany dia nanao ny fanompoam-pivavahana, dia nanohy ny asa fanaony mahazatra tamin'ny tànana tony sy finjavana tsy mihozongozona, toa tsy nahatsapa akory ilay tabataba sy korontana mahery nanodidina azy, na dia novonoina manodidina azy aza ny sakaizany, ary na dia imbetsaka aza ny rany manokana nifangaro tamin'ny ran'ny fanatiny.”

“Rehefa nifarana ny ady, dia noravan'i Pompée ny mandan'i Jerosalema, nafindrany avy teo ambanin'ny fahefan'i Jodia ho eo ambanin'ny an'i Syria ny tanàna maromaro, ary nampandoaviny hetra ny Jiosy. Koa tamin'izany no voalohany nanaovana an'i Jerosalema ho eo am-pelatanan'ilay fahefana izay hitana ny “tany mahafinaritra” ao anatin'ny fihazonany vy mandra-paharingany azy tanteraka.” Uriah Smith, *Daniel and the Revelation*, 259, 260.

Hohizinay hatohy ao amin'ny lahatsoratra manaraka ity fandinihana ity.

“Ny zava-misy hoe tsy misy ady hevitra na fihovitrovitra eo amin'ny vahoakan'Andriamanitra dia tsy tokony hoheverina ho porofo manapaka fa mifikitra mafy amin'ny fampianarana marina izy ireo. Misy antony hatahorana sao tsy mahay manavaka mazava ny fahamarinana sy ny fahadisoana izy. Raha tsy misy fanontaniana vaovao atsangan'ny fandinihana ny Soratra Masina, raha tsy misy tsy fitovian-kevitra miseho ka hampirisika ny olona hitady ao amin'ny Baiboly ho an'ny tenany mba hahazoany antoka fa manana ny fahamarinana izy, dia hisy maro ankehitriny, tahaka ny tamin'ny andro fahiny, izay hifikitra amin'ny lovantsofina sy hivavaka amin'izay tsy fantany akory.”

“Naseho tamiko fa maro amin'izay milaza fa manana fahalalana ny amin'ny fahamarinana ankehitriny no tsy mahalala izay inoany. Tsy azony ny porofo manamarina ny finoany. Tsy manana fankasitrahana marina ny amin'ny asa ho an'izao andro izao izy. Rehefa ho avy ny fotoam-pitsapana, dia misy lehilahy ankehitriny mitory amin'ny hafa izay hahita, raha mandinika ny toerana tazoniny, fa maro ny zavatra izay tsy ahafahany manome antony mahafa-po. Mandra-pitsapana azy toy izany dia tsy fantany ny halehiben'ny tsy fahalalany. Ary maro koa ao amin'ny fiangonana no mihevitra ho azy fa azony izay inoany; nefa, mandra-pipoitran'ny ady hevitra, dia tsy fantany ny fahalemeny. Raha sarahana amin'ireo mitovy finoana aminy izy ka terena hijoro irery sy mitokana hanazava ny finoany, dia ho gaga izy hahita fa tena mifangaro sy misafotofoto ny heviny ny amin'izay nekeny ho fahamarinana. Azo antoka fa nisy teo amintsika ny fialana tamin'Andriamanitra velona sy ny fitodihana ho

amin'ny olona, ka nametraka ny maha-olona teo amin'ny toeran'ny fahendrena avy amin'Andriamanitra.”

“Hanaitra ny vahoakany Andriamanitra; raha tsy mahomby ny fomba hafa, dia hisy hevi-diso hiditra eo aminy, izay hanivana azy, hampisarakana ny akofa amin'ny vary. Miantso izay rehetra mino ny teniny ny Tompo mba hifoha hiala amin'ny torimaso. Tonga ny fahazavana sarobidy, mifanaraka amin'izao andro izao. Fahamarinana ara-Baiboly izany, mampiseho ny loza izay efa mananontanona antsika. Io fahazavana io dia tokony hitarika antsika ho amin'ny fandalinana mazoto ny Soratra Masina sy fandinihana tena hentitra indrindra ny foto-pinoana izay tanantsika. Tian'Andriamanitra hodinihina amin'ny fomba feno sy amim-paharetana, miaraka amin'ny vavaka sy ny fifadian-kanina, ny lafiny rehetra sy ny foto-kevitra rehetra amin'ny fahamarinana. Ny mino dia tsy tokony hitoetra amin'ny vinavina sy hevitra manjavozavo momba izay mahaforona ny fahamarinana. Ny finoany dia tsy maintsy miorina mafy eo ambonin'ny tenin'Andriamanitra, mba rehefa tonga ny fotoam-pitsapana ka entina eo anatrehan'ny filan-kevitra izy ireo mba hamaly ny amin'ny finoany, dia ho afaka hanome antony ny amin'ny fanantenana izay ao anatiny izy, amin'ny fahalemam-panahy sy ny fahatahorana.

“Manainga, manainga, manainga. Ny lohahevitra asehontsika amin'izao tontolo izao dia tsy maintsy ho zava-misy velona amintsika. Zava-dehibe fa, amin'ny fiarovana ireo fampianarana heverintsika ho andininy fototry ny finoana, dia tsy tokony hamela ny tenantsika hampiasa hevitra izay tsy tena marin-toetra tanteraka na oviana na oviana isika. Mety hahasoa ireo mba hampangina izay manohitra, nefa tsy manome voninahitra ny fahamarinana izany. Tokony hanolotra hevitra mafy orina isika, izay tsy vitan'ny hampangina ny mpanohitra antsika ihany, fa hahazaka koa ny fanadihadiana akaiky indrindra sy mandinika indrindra. Amin'ireo izay nanofana ny tenany ho mpandahatra hevitra dia misy loza lehibe sao tsy hitondra ny tenin'Andriamanitra amim-pahitsiana izy. Amin'ny fihaonana amin'ny mpanohitra dia tokony ho ezaka mafy ataontsika ny maneho ireo lohahevitra amin'ny fomba hahamifoha fandresen-dahatra ao an-tsainy, fa tsy hikatsaka fotsiny ny hanome toky ny mino.”

“Na inona na inona fandrosoan'ny sain'ny olombelona, dia aoka izy tsy hihevitra na dia vetivety aza fa tsy ilaina ny fikarohana lalina sy mitohy ny Soratra Masina mba hahazoana fahazavana lehibe kokoa. Amin'ny maha-vahoaka antsika dia antsoina isika tsirairay ho mpianatry ny faminaniana. Tsy maintsy miambina amin'ny fahazotoana isika mba hahafahantsika mamantatra izay taratry ny fahazavana rehetra izay hatolotr'Andriamanitra amintsika. Tokony horaisintsika ny famirapiratan'ny fahamarinana vao misandratra; ary amin'ny alalan'ny fianarana amim-bavaka dia mety hahazoana fahazavana mazava kokoa, izay azo aseho eo anatrehan'ny hafa.”

“Rehefa miadana sy afa-po amin'ny fahazavana ananany amin'izao fotoana izao ny vahoakan'Andriamanitra, dia azontsika antoka fa tsy hankasitrahany izy. Ny sitrapony dia ny handrosoany mandrakariva mba handray ny fahazavana mitombo sy mbola mitombo hatrany izay mamirapiratra ho azy. Ny toe-panahin'ny fiangonana amin'izao fotoana izao dia tsy mahafaly an'Andriamanitra. Efa niditra ny fitokisan-tena ka nahatonga azy hahatsapa fa tsy ilaina intsony ny fahamarinana bebe kokoa sy ny fahazavana lehibe kokoa. Miaina amin'ny

fotoana isika izay iasan'i Satana eo ankavanana sy eo ankavia, eo anoloantsika sy ao aoriantika; kanefa isika amin'ny maha-vahoaka antsika dia matory. Sitrapon'Andriamanitra ny hisian'ny feo iray hohenoina, manaitra ny vahoakany ho amin'ny asa." Testimonies, volume 5, 707, 708.